

Továbbá a felperes azt állítja, hogy az általa kapott juttatáshoz képest a nőtlen (élettársi közösségben vagy azon kívül élő) férfi kikiüldött nemzeti szakértőknek járó, magasabb összegű juttatás sérti az EK 141. cikket, a férfiak és nők egyenlő bérezéshez való jogát, a 2000/78 irányelvet ⁽¹⁾ és az arányosság elvét.

(¹) A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

A Közzolgálati Törvényszék F-71/06. sz., Lebedef-Caponi kontra Bizottság ügyben 2007. április 25-én hozott ítétele ellen Maddalena Lebedef-Caponi által 2007. július 5-én benyújtott fellebbezés

(T-233/07. P. sz. ügy)

(2007/C 211/74)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxemburgi Nagyhercegség) (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-71/06. sz. ügyben 2007. április 25-én hozott ítéletét.
- az Elsőfokú Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek és nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak az F-71/06. sz. ügyben benyújtott keresetet;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan utalja vissza az ügyet a Közzolgálati Törvényszékhez;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon a költségekről, a kiadásokról és az ügyvédi munkadíjról, és kötelezze az Európai Bizottságot ezek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetében a felperes a Közzolgálati Törvényszéknek a felperes azon keresetét elutasító ítéletének megsemmisítését kéri, amely keresetben a felperes a 2004. január 1–2004. december 31. időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének megsemmisítését kérte.

Fellebbezésének alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a Közzolgálati Törvényszék hibát követett el a tényállás értelmezése és értékelése során, melynek következtében megalapozottnak ítélte a vitatott szakmai előmeneteli jelentésben a fellebbezéssel szemben megfogalmazott kritikus értékelést.

2007. július 3-án benyújtott kereset – Koninklijke Grolsch kontra Bizottság

(T-234/07. sz. ügy)

(2007/C 211/75)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Koninklijke Grolsch NV (képviselők: M.B.W. Biesheuvel és J.K. de Pree ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot teljes egészében vagy részlegesen – legalábbis a felperesre vonatkozó részében;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg vagy – másodlagosan – csökkentse a felperesre kiszabott pénzbírságot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 81. cikk szerint lefolytatott eljárásról (COMP/B-2/37.766. sz. – holland sörpiac – ügy) szóló, 2007. április 18-i bizottsági határozatot támadja, amellyel a Bizottság pénzbírságot szabott ki rá.

Keresetét a felperes három eljárási hibára alapítja. Először is szerinte az eljárás elfogadhatatlanul hosszú ideig tartott, aminek következtében az túllépte az ésszerű időtartamot. Másodszorban sérült a védelemhez való jog azáltal, hogy a felperestől megtámadták a többi résztvevőnek a kifogásközlésre adott válaszaikhoz való hozzáférést. Harmadszorban megsértették a gondos ügyintézés elveit, köztük a megfelelő ügyintézés és az ártatlanság védelmének elvét, minthogy a Bizottság a vizsgálat során pártosan járt el, mentő körülményeket nem vett figyelembe, illetőleg vizsgálatát a teljességet mellőzve, kellő gondosság nélkül végezte.

A felperes ezenkívül hat kifogást emel a Bizottság tényállásbeli megállapításaival szemben. A felperes szerint a Bizottság megsértette az EK 81. cikket, az indokolási kötelezettséget és a gondos ügyintézés elvét azokkal a megállapításaival, amelyeket először is a találkozó céljára, másodszer az ügyfelek ez alkalommal történt, a vendéglátóiparban történő és az otthoni fogyasztás közötti állítólagos elosztására, harmadszor az egyéb üzleti feltételekre, negyedszer a vendéglátóiparban és az otthoni fogyasztás (beleértve a terjesztőhálózatokon keresztül forgalomba hozott sörféléket) tekintetében érvényesített árakkal és áremelésekkel kapcsolatos állítólagos megegyezésre és/vagy összehangolt magatartásra, ötödször a jogsértés állítólagos időtartamára, hatodszer a felperesnek az állítólagos jogsértésben való közvetlen részvételére vonatkoztak.

Végül a felperes két kifogást emel a kiszabott bírság összegével kapcsolatban. A felperes szerint a Bizottság azzal, hogy a jogszabályban előírt legmagasabb összeg megállapításánál a jövedéki adókat is magában foglaló forgalmat vett figyelembe, megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését. Ezenkívül a kiszabott pénzbírság a felperes szerint – tekintettel az eljárás hosszú időtartamára és összehasonlítva a párhuzamosan folyamatban lévő belga sör üggyel – aránytalan.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2007. július 4-én benyújtott kereset – Bavaria kontra Bizottság

(T-235/07. sz. üggy)

(2007/C 211/76)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Bavaria NV (képviselek: O.W. Brouwer és A.C.E. Stoffer ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság teljes egészében vagy részlegesen semmisítse meg az EK 81. cikk szerint lefolytatott eljárásról

(COMP/B-2/37.766. sz. – holland sörpiac – ügy) szóló, 2007. április 18-i C (2007) 1697 végleges bizottsági határozatot;

- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság csökkentse a Bavaria NV-re kiszabott pénzbírságot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 81. cikk szerint lefolytatott eljárásról (COMP/B-2/37.766. sz. – holland sörpiac – ügy) szóló, 2007. április 18-i bizottsági határozatot támadja, amellyel a Bizottság pénzbírságot szabott ki reá.

Keresetének alátámasztására a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy nem folytatott teljes, alapos és pártatlan vizsgálatot.

Másodsorban a Bizottság a felperes szerint megsértette az EK 81. cikket azzal, hogy nyilvánvaló értékelési hibát követett el, téves jogalkalmazással állapította meg a jogsértést, továbbá megsértette az ártatlanság vélelmének elvét, a jogszerű eljárás kötelezettségét és az EK 253. cikkből eredő indokolási kötelezettségét.

Harmadsorban a felperes úgy véli, hogy a Bizottság tévesen határozta meg a jogsértés időtartamát.

Negyedsorban a felperes úgy ítéli meg, hogy a reá kiszabott pénzbírság összegének megállapításakor a Bizottság megszegte az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkét, az e rendelet alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatást⁽²⁾, valamint az egyenlőség és arányosság elvét.

Ötödsorban a felperes előadja, hogy a Bizottság azzal, hogy a vizsgálat hét évig tartott, nyilvánvalóan túllépte a vizsgálat ésszerű időtartamát

Hatodsorban, a felperes szerint megsértették a lényeges alaki előírásokat, a gondos ügyintézés elvét és a védelemhez való jogot azáltal, hogy a megtagadták tőle a többi sörgyárnak a Bizottság kifogásaira adott válaszaihoz, részben pedig a felperes védekezése szempontjából alapvető fontosságú bizottsági iratanyaghoz való hozzáférést.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ A Bizottság közleménye – Iránymutatás a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ÉSZAK-szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről (HL 1998., C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.).